

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Strójwąs

Protokolant: Iwona Szewczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-O.: asesor M. B.

po rozpoznaniu w dniach: 18.09.2014 r., 02.12.2014 r., 29.01.2015 r., 28.04.2015 r., 11.06.2015 r., 14.07.2015 r., 10.09.2015 r., 04.02.2016 r., 23.09.2016 r., 06.10.2016 r. sprawy

A. K. (1), syna S. i B. z domu M., ur. (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 15 lutego 2013 r. w G. usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci elementów instalacji grzewczej - dwóch rurek miedzianych z zaworkami o wartości 200 zł po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń altany ogrodowej nr (...) usytuowanej na terenie ROD (...) poprzez wybite szyby jej okna, czym działał na szkodę M. M. (2) jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy policji, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie:

- od 16.01.2007r. do dnia 16.01.2009r. kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku w sprawie III K 868/04 za czyn z art. 279§ 1 kk w zw. z art. 64§ 2 kk,

tj. o czyn z art. 13§ 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

II. w okresie od dnia 30 stycznia 2013 r. do 01 lutego 2013 r. w G. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci maszynki do mięsa o wartości 50 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci drzwi wejściowych altany nr (...) usytuowanej na terenie ROD (...), czym działał na szkodę A. T. (1), a następnie w tym samym miejscu i czasie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci jednostki centralnej komputera oraz monitora o łącznej wartości 100 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci okna altany nr (...) czym działał na szkodę A. H., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach wskazanych w pkt I,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

III. w okresie od dnia 4 stycznia 2013 r. do 5 stycznia 2013 r. w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci hydroforu o wartości 450 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci drzwi wejściowych altany nr (...) usytuowanej na terenie ROD (...), czym działał na szkodę (...) S.A., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach wskazanych w pkt I,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

IV. w okresie od dnia 4 grudnia 2012 r. do 5 grudnia 2012 r. w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci dmuchawy, kuchenki elektrycznej, napowietrzacza, kompletu kluczy chromowanych, wiertarki, podgrzewacza, latarki oraz odkurzacza o łącznej wartości 1045 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci

zamek w drzwiach wejściowych altany nr (...) usytuowanej na terenie ROD (...), czym działał na szkodę (...) S.A., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach wskazanych w pkt I,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

V. w okresie od dnia 2 grudnia 2012r. do dnia 3 grudnia 2012r. w G. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pilarki łańcuchowej, pompy zanurzeniowej oraz kabla elektrycznego o łącznej wartości 660 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci drzwi piwnicy altany nr (...) usytuowanej na terenie ROD (...), czym działał na szkodę (...) SA, a następnie w tym samym miejscu i czasie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci wkrętarki, wiertarki elektrycznej, piły do drewna i siekiery o łącznej wartości 450 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci kłódek drzwi altany nr (...) usytuowanej na terenie ROD (...), czym działał na szkodę (...) SA, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach wskazanych w pkt I,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw z art. 64 § 2 kk

VI. w okresie od dnia 16 listopada 2012r. do dnia 19 listopada 2012r. w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci wiertarki, nożyc elektrycznych, farelki oraz przedłużacza o łącznej wartości 500 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci drzwi wejściowych altany 11 usytuowanej na terenie ROD (...), czym działał na szkodę S. S., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach wskazanych w pkt I,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

VII. w okresie od dnia 10 listopada 2012r. do dnia 12 listopada 2012 r. w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci poroża i rogu jelenka o łącznej wartości 600 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci drzwi wejściowych altany nr (...) usytuowanej na terenie ROD (...), czym działał na szkodę U. S., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach wskazanych w pkt I,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

VIII. w okresie od dnia 12 listopada 2012 r. do dnia 13 listopada 2012 r. w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci wiertarki, szlifierki, kompletu wiertel do stali oraz siekiery o łącznej wartości 300 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci kłódki oraz zamka drzwi wejściowych altany nr (...) usytuowanej na terenie ROD (...), czym działał na szkodę R. B. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach wskazanych w pkt I,

tj. o czyn z art 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

IX. w okresie od dnia 2 listopada 2012r. do dnia 3 listopada 2012r, w G. usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia mienia o nie ustalonej wartości na szkodę C. S. (1) jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na niemożność przełamania zabezpieczeń w postaci drzwi wejściowych altany nr (...) usytuowanej na terenie ROD (...), czym działał na szkodę C. S. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach wskazanych w pkt I,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

X. w okresie od 27 września 2012r. do dnia 28 września 2012r. w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci parasola, łomu, młotka, pojemnika ze śrubami oraz butli o pojemności 1,191 kg o łącznej wartości 420 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamka drzwi wejściowych altany nr (...) usytuowanej na terenie ROD (...), czym działał na szkodę E. S. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach wskazanych w pkt I,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

I. oskarżonego A. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach I i II aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż:

1. co do czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia eliminuje działanie w warunkach powrotu do przestępstwa i czyn ten kwalifikuje z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk,

2. co do czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia dodaje ponadto, że oskarżony działał w krótkich odstępach czasu oraz eliminuje działanie w warunkach powrotu do przestępstwa i czyn ten kwalifikuje z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

i uznając, iż oskarżony działał w warunkach ciągu wskazanych przestępstw, przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk i art. 14 § 1 kk na mocy art. 279 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. oskarżonego A. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach od III do X aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż:

1. co do czynów opisanych w punktach od III do X aktu oskarżenia ustala, iż czynów tych oskarżony dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 16.01.2007r. do dnia 30.01.2008 r. części kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie II K 125/07 z dnia 06.06.2007 r. m.in. za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk, za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku w sprawie III K 868/04,

2. co do czynu opisanego w punkcie V aktu oskarżenia dodaje ponadto, że oskarżony działał w krótkich odstępach czasu oraz ustala, iż czyn został popełniony na szkodę (...) S.A. oraz na terenie ROD (...),

3. co do czynu opisanego w punkcie VII aktu oskarżenia ustala, iż czyn został popełniony na szkodę U. Ś.,

4. co do czynów opisanych w punktach IX i X aktu oskarżenia ustala, iż czyny te zostały popełnione na szkodę E. i C. S. (1),

5. czyny z punktów III, IV, VI, VII, VIII i X aktu oskarżenia kwalifikuje z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk,

6. czyn z punktu V aktu oskarżenia kwalifikuje z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 2 kk,

7. czyn z punktu IX aktu oskarżenia kwalifikuje z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk,

i uznając, iż oskarżony działał w warunkach ciągu wskazanych przestępstw, przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk, art. 62 § 2 kk i art. 14 § 1 kk na mocy art. 279 § 1 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

II. na mocy art. 91 § 2 kk w zw. z art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach I i II wyroku i orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na mocy art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności zatrzymanie w dniu 15.02.2013 r., przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek dowodów rzeczowych zapisanych pod poz. 1 wykazu dowodów rzeczowych Nr (...) (k. 142) oraz pod poz. 1 wykazu Nr (...) (k. 197),

V. na zasadzie art. 29 ust. 1 ustawy z 26.05.1982 roku Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 z późn. zm.) oraz §14 ust. 2 pkt 3, § 2 ust. 3 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. W. z Kancelarii

Adwokackiej w G. kwotę 1.756,44 zł (tysiąc siedemset pięćdziesiąt sześć 44/100) złotych brutto tytułem kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu,

VI. na podstawie art. 626 §1 kpk i art. 624 §1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 49/ 1983 rok poz. 223 z późn. zm.) zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów procesu, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa

Sygn. akt II K 737/13

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony A. K. (1) został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji w dniu 15 lutego 2015 r. na próbie kradzieży z włamaniem mienia z altany nr (...) na terenie (...) w G. przy ul. (...). Przy oskarżonym ujawniono wtedy pilot do telewizora i dwa zawory kołowe.

Oskarżony w okresie od dnia 27 września 2012r. do dnia 15 lutego 2013 r. dopuścił się (w tym w dwóch przypadkach usiłował się dopuścić) szeregu włamań do altan terenie (...) w G. przy ul. (...), a mianowicie:

W dniu 15 lutego 2013 r. w G. A. K. (1) usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia mienia z altany ogrodowej nr (...) w postaci elementów instalacji grzewczej - dwóch rurek miedzianych z zaworkami o wartości 200 zł po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń altany, poprzez wybicie szyby jej okna, czym działał na szkodę M. M. (2), jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy policji.

W okresie od dnia 30 stycznia 2013 r. do 01 lutego 2013 r. w G. oskarżony działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia z altany nr (...) w postaci maszynki do mięsa o wartości 50 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci drzwi wejściowych altany, czym działał na szkodę A. T. (1), a następnie w tym samym miejscu i czasie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia z altany nr (...) w postaci jednostki centralnej komputera oraz monitora o łącznej wartości 100 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci okna altany, czym działał na szkodę A. H..

W okresie od dnia 4 stycznia 2013 r. do 5 stycznia 2013 r. w G. z altany nr (...) oskarżony dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci hydroforu o wartości 450 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci drzwi wejściowych altany, czym działał na szkodę (...) S.A.

W okresie od dnia 4 grudnia 2012 r. do 5 grudnia 2012 r. w G. A. K. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia z altany nr (...) w postaci dmuchawy, kuchenki elektrycznej, napowietrzacza, kompletu kluczy chromowanych, wiertarki, podgrzewacza, latarki oraz odkurzacza o łącznej wartości 1045 zł, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach wejściowych altany, czym działał na szkodę (...) S.A.

W okresie od dnia 2 grudnia 2012r. do dnia 3 grudnia 2012r. w G. oskarżony działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia z altany nr (...) w postaci pilarki łańcuchowej, pompy zanurzeniowej oraz kabla elektrycznego o łącznej wartości 660 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci drzwi piwnicy altany, czym działał na szkodę (...) SA, a następnie w tym samym miejscu i czasie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia z altany nr (...) w postaci wkrętarki, wiertarki elektrycznej, piły do drewna i siekiery o łącznej wartości 450 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci klódek drzwi altany, czym działał na szkodę (...) SA.

W okresie od dnia 16 listopada 2012r. do dnia 19 listopada 2012r. w G. oskarżony dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia z altany nr (...) w postaci wiertarki, nożyc elektrycznych, farelki oraz przedłużacza o łącznej

wartości 500 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci drzwi wejściowych altany, czym działał na szkodę S. S..

W okresie od dnia 10 listopada 2012r. do dnia 12 listopada 2012r. w G. A. K. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia z altany nr (...) w postaci poroża i rogu jelonka o łącznej wartości 600 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci drzwi wejściowych altany, czym działał na szkodę U. Ś..

W okresie od dnia 12 listopada 2012 r. do dnia 13 listopada 2012 r. w G. oskarżony dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia z altany nr (...) w postaci wiertarki, szlifierki, kompletu wiertel do stali oraz siekierki o łącznej wartości 300 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci kłódki oraz zamka drzwi wejściowych altany, czym działał na szkodę R. B. (1).

W okresie od dnia 2 listopada 2012r. do dnia 3 listopada 2012r, w G. A. K. (1) usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia mienia o nie ustalonej wartości z altany nr (...) na szkodę C. S. (1), jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na niemożność przełamania zabezpieczeń w postaci drzwi wejściowych altany, czym działał na szkodę E. i C. S. (1).

Natomiast w okresie od 27 września 2012r. do dnia 28 września 2012r. w G. oskarżony dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia z altany nr (...) w postaci parasola, łomu, młotka, pojemnika ze śrubami oraz butli o pojemności 1,191 kg o łącznej wartości 420 zł po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci zamka drzwi wejściowych altany, czym działał na szkodę E. i C. S. (1).

Dowód:

zeznanie świadków: R. B. k. 351-352, 38; S. S. k. 350-351, 53-53v; C. S. k. 350,20-20v; E. S. k. 349-350, 4-4v; J. C. k. 374-377, 66-66v, 90-91, 98, 107-107 v; A. H. k. 378, 130 v; M. M. k. 377-378, 153-153v; A. T. k. 379, 125-125v; B. Z. k. 71, 573-574; G. Ś. k. 30-31, 48;

częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. K. k. 165-166, 175, 232, 329-330, 534-535, 573;

protokoły oględzin k. 6-7, 21, 33-34, 40-41, 69-70, 73, 94-95, 110-111, 128-129, 134-135, 150-151; dokumentacja fotograficzna k. 8, 42-44, 118-119, 180-186; protokół zatrzymania osoby k. 145; protokół przeszukania osoby k. 146-148; wykaz dowodów rzeczowych k. 142, 197;

Z uwagi na pojawienie w toku postępowania wątpliwości odnośnie stanu psychicznego oskarżonego został on poddany jednorazowemu badaniu sądowo- psychiatrycznemu. W pisemnej opinii biegli stwierdzili, że A. K. (1) nie jest osobą chorą psychicznie ani upośledzoną umysłowo. Nie ma podstaw do przyjęcia aby oskarżony w inkryminowanym czasie znajdował się w stanie zaburzeń psychiatrycznych. Sprawność intelektualna oskarżonego kształtuje się w granicach normy i jest dostateczna aby oskarżony przewidywał skutki swoich działań. Oskarżony zna i rozumie podstawowe normy etyczno-moralne. W odniesieniu do zarzucanych mu czynów oskarżony nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia swoich czynów i pokierowania nimi.

Dowód: opinia sądowo- psychiatryczna k. 625-627, 660-661;

Oskarżony A. K. (1) cierpi na przewlekłą chorobę niedokrwinną serca w postaci stanu po zawale ściany dolnej lewej komory serca i nadciśnienie tętnicze oraz inne choroby przewlekłe, które nie stanowiły przeciwwskazania do jego udziału w postępowaniu karnym.

Dowód: opinia sądowo-lekarska k. 776-784, 847-852

Oskarżony ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest murarzem, przed osadzeniem utrzymywał się z prac dorywczych, nie ma nikogo na utrzymaniu, nie posiada majątku.

Oskarżony A. K. (1) był uprzednio wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu. Zarzucanych mu czynów, z wyjątkiem popełnionego dnia 15 lutego 2013 r. oraz w okresie od dnia 30 stycznia 2013 r. do 01 lutego 2013 r. dopuścił się w warunkach art. 64 § 2 kk tj. przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 16.01.2007r. do dnia 30.01.2008 r. części kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie II K 125/07 z dnia 06.06.2007 r. m.in. za czyn z art. 279§ 1 kk w zw. z art. 64§ 2 kk, za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku w sprawie III K 868/04.

Dowód: oświadczenie oskarżonego k. 328, dane o karalności k. 192-195, 860-863; odpisy wyroków k. 200-201, 202, 203-208, 209-210, 211, 213-222, 223-225

Oskarżony A. K. (1) przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że: w dniu 15.02.2013 udał się na ogródki działkowe przy ul. (...). Poszedł tam z zamiarem włamania się do którejś altanki. Wybrał przypadkową altankę. Wyłamał okno i wszedł do środka. Tam odkręcił dwie rurki aluminiowe od elementów grzewczych przy grzejniku. Chciał je ukraść i sprzedać na złom. Jak już odkręcił te rurki do przyjechała Policja i go zatrzymała. Oskarżony wyjaśnił, że żałuje tego co zrobił. Zrobił to dla pieniędzy. Stwierdził, że chce dodać iż jeszcze na tych ogródkach działkowych dokonał innych włamań. 30 stycznia 2013 lub 1 lutego 2013 w G. przy ul. (...) po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach dokonał włamania do altanki, z jej wnętrza dokonał kradzieży mienia w postaci maszynki do mięsa. W tym samym miejscu i czasie uszkodził okna i włamał się do innej altanki i dokonał kradzieży z jej wnętrza jednostki centralnej komputera oraz monitora. Wyłamał to okno łomem, zostawił go. Sprzedał te rzeczy na rynku w G.-P. jakiejś przygodnie spotkanej osobie za kwotę 200 zł. Stwierdził, że nie jest w stanie dokładnie opisać tego miejsca, był pijany i już by tam nie trafił. W grudniu 2012 na początku miesiąca w G. przy ul. (...) wyłamał drzwi wejściowe od piwnicy. Po wejściu do jej wnętrza dokonał kradzieży z jej wnętrza mienia w postaci piły łańcuchowej, pompy, kabla. W tym samym czasie włamał się do altanki. Zerwał kłódki z drzwi. Po wejściu dokonał z jej wnętrza kradzieży wkrętarki, wiertarki elektrycznej, piły. Zabrał te rzeczy i też je sprzedał, nie wie komu za kwotę chyba 100 zł. Był pijany, też by już nie trafił na to miejsce, było ciemno. Później chyba 04/05 grudnia 2012 w na tych samych ogródkach działkowych wyłamał drzwi wejściowe do altanki nr nie pamięta. Z jej wnętrza dokonał kradzieży mienia w postaci dmuchawy, kuchenki elektrycznej, odpowietrzacza, odkurzacza, kompletu kluczy chromowanych, wiertarki, podgrzewacza, latarki. Rano spotkał jakiegoś mężczyznę, było to na P.. Chodził z tymi rzeczami i oferował je do sprzedaży. Ten mężczyzna kupił je za 50 zł. Nie zna go i nie jest w stanie go opisać. Na tamte działki też by nie trafił, bo były one przypadkowe. Nie wie jak wyglądały. Na początku stycznia 2013, mogło to być w dniach 04/05, znowu poszedł na te działki przy ul. (...). Wyłamał zamek w drzwiach, włamał się do altanki i z jej wnętrza dokonał kradzieży hydroforu. Nie wie co się z nim stało, gdzie go zostawił. Na tą działkę też by nie trafił bo był pijany. Na początku listopada 2012 znowu wyłamał drzwi wejściowe do jakiejś altanki, nie pamięta numeru było to na Kwietnej. Z jego wnętrza dokonał kradzieży poroża i rogu jelonka. W tej altance nic nie było, zabrał tylko te rzeczy a później je gdzieś wyrzucił. Na tą działkę też nie trafił. Usiłował też się włamać w listopadzie 2012 w G. przy ul. (...) do altanki. Wyłamał drzwi wejściowe, ale uciekł bo się przestraszył, gdyż ktoś szedł. Jeszcze we wrześniu w G. przy ul. (...) wyłamał wkładki zamka drzwi wejściowych, włamania do altanki nr nie pamięta i z jej wnętrza ukradł parasol przeciwdeszczowy, łom, młotek, pojemnik ze śrubami, butle. Sprzedał to później na rynku na P. nieznaney osobie za 50 zł. Stwierdził, że było ciemno, był pijany i nie byłby w stanie trafić na tą działkę. Oskarżony złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze.

Przesłuchany uzupełniająco oskarżony przyznał się do zarzucanych mu czynów, podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia i dodał, że w listopadzie poszedł na Kwietną chyba w połowie miesiąca i wyłamał zamki w drzwiach altanki i dokonał kradzieży wiertarki, farelki, przedłużacza i nożyc elektrycznych. Dodał ponadto, że w nocy, kiedy włamał się do altanki i ukradł poroże, włamał się też do innej altany i ukradł wiertła, szlifierkę i chyba siekierę. Wskazał, że nie planował tych włamań wcześniej, nie zamierzał tego robić, to jakoś samo z siebie wychodziło. Robił to z braku pieniędzy, ale wie że to było złe i tego żałuje.

Podczas kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia i przyznał się do zarzucanych mu czynów. Złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze.

Oskarżony A. K. (1) przesłuchiwany po raz pierwszy na rozprawie głównej wyjaśnił, iż przyznaje się tylko do pierwszego z zarzucanych mu czynów, do pozostałych nie przyznaje się i odmawia składania wyjaśnień. Nie podtrzymał wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym, w których przyznał się do wszystkich zarzutów. Powiedział, że złożył takie wyjaśnienia, ale nie polegają one na prawdzie. Wtedy tak wyjaśnił, bo miał alternatywę przedstawioną przez pana B., że albo się przyzna i może wtedy się poddać dobrowolnie karze, albo pójdzie siedzieć. Stwierdził, że nie wie dlaczego we wniosku były potem 3 lata. Oskarżony stwierdził, że akt oskarżenia jest sporządzony na kolanie, za szybko i byle jak. Ponadto A. K. (1) wskazał, że na Policji powiedzieli mu, że albo idzie siedzieć, albo idzie na samoukaranie z określoną ilością zarzutów. Ten pan zaproponował mu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, nie wie skąd wzięły się te 3 lata. Szczegóły tych pozostałych włamań były pisane przez funkcjonariusz Policji. Podpisał ten protokół, gdyż zdawał sobie sprawę, że był karany, a tam był wniosek na rok i 3 m-ce. Rozmowa kierownika z panem prokuratorem była taka, że albo idzie siedzieć albo wychodzi tego dnia do domu, bez pobytu w izbie zatrzymań i się przyzna. Oskarżony stwierdził, że podpisał postanowienie z przedstawionymi mu 10 zarzutami, bo był wprowadzony w błąd. W dniu 10 czerwca został wezwany przez telefon i pan policjant powiedział mu, że tam się nic nie zmienia, żeby tylko to podpisał, bo idzie już do prokuratury, bo oni chcą już to oddać.

Na kolejnej rozprawie oskarżony wyjaśnił tak jak na poprzedniej rozprawie. Stwierdził, że dostał propozycję nie do odrzucenia. Funkcjonariusz, który prowadził przesłuchanie zasugerował mu, że ze względu na swoją dotychczasową karalność pójdzie siedzieć. Funkcjonariusz pisał swoje, a oskarżony przytakiwał i padła propozycja, że jeśli się przyzna to nie idzie siedzieć i tego samego dnia idzie do domu. Zaś jeżeli będzie się upierał tylko przy tym zarzucie co do którego został zatrzymany to pójdzie siedzieć. Oczywiście wyszedł ok. godz. 22.00.

Oskarżony dodał, że spotkał świadka B. w pobliżu miejsca zamieszkania na ul. (...) i ten powiedział mu, żeby się stawił na komisariat celem podpisania czegoś i odbioru rzeczy. Oskarżony się stawił. Potem on znowu rozmawiał ze świadkiem już po otrzymaniu aktu oskarżenia odnośnie wysokości kary, on powiedział, że powinna być ta co była uzgodniona. Oskarżony zaakceptował karę 1 roku i 3 miesięcy i był przekonany, że taka będzie kara.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1) k. 165-166, 175, 232, 329-330, 534-535, 573;

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego pozwala na wysnucie jednoznacznego wniosku, iż oskarżony A. K. (1) dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na wszystkich ujawnionych na rozprawie dowodach, a w szczególności na: częściowych wyjaśnieniach oskarżonego A. K. (1), zeznaniach świadków: R. B., S. S., C. S., E. S., J. C., A. H., M. M., A. T., B. Z., G. Ś.. Sąd oparł się także na zeznaniach: J. S., A. J., M. S., A. B. oraz dowodach dokumentarnych zgromadzonych w sprawie. Sąd uwzględnił także wydane w sprawie opinie sądowo-psychiatryczne i sądowo-lekarskie.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zeznań świadków R. B., S. S., C. S., E. S., J. C., A. H., M. M., A. T., B. Z., G. Ś. – pokrzywdzonych w sprawie – Sąd uznał te zeznania za wiarygodne. Każdy ze wskazanych wyżej świadków podał okoliczności ujawnienia włamania do swojej altany, jak również przedmioty jakie zostały utracone, natomiast nie potrafili oni wskazać kto tych włamań dokonał. Zeznania te były zatem przydatne do wskazania sposobu działania oskarżonego i wartości ukradzonego mienia, nie zaś w zakresie identyfikacji sprawcy. Zeznania w/w świadków mają potwierdzenie w protokołach oględzin i dokumentacji fotograficznej. Zdaniem Sądu zostały one złożone szczerze, a nadto są jasne, logiczne i konsekwentne, nie budzą żadnych wątpliwości Sądu, dlatego też Sąd uznał je za całkowicie wiarygodne.

Jeśli chodzi o zeznania funkcjonariuszy Policji J. S., A. J., M. S., A. B., Sąd uznał je za wiarygodne, bowiem były one spójne, uzupełniały się wzajemnie i były zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Świadkowie ci zostali powołani celem weryfikacji twierdzeń oskarżonego, iż został wprowadzony w błąd co do proponowanego wymiaru kary, jak również nieprawidłowości związanych z jego przesłuchaniem na komisariacie.

Świadek J. S. wskazała, iż jeśli podejrzany przyznaje się do kolejnych czynów to weryfikują czy były takie zdarzenia zgłoszone, wtedy ściąga się akta i weryfikuje je, ewentualnie uzupełnia się zarzut. W tym wypadku ona nie weryfikowała, tylko dostała polecenie, aby przedstawić taki i taki zarzut.

Świadek A. J. wskazała, iż przedstawiała oskarżonemu chyba postanowienie o zmianie zarzutów, ale nie pamięta szczegółów przesłuchania. Świadek wskazała - co istotne - że jeśli by miała miejsce taka sytuacja, że oskarżony przyznał by się tylko do jednego czynu to by to wpisała w protokół. Skoro jest w protokole, że przyznał się do wszystkich, to tak wyjaśnił.

Świadek M. S. zeznał, że nie pamięta tego przesłuchania, gdyż przesłuchiwał oskarżonego jeszcze do innej sprawy. Nie pamięta okoliczności przesłuchania, ale nie było takiej sytuacji, aby nie pozwolił przeczytać oskarżonemu postanowienia o przedstawieniu zarzutów, czy protokołu przesłuchania. Kiedy podejrzany przychodzi na przesłuchanie to wręcza mu się dwie kopie postanowienia o przedstawieniu lub uzupełnieniu zarzutów, podejrzany czyta i obydwie kopie podpisuje, pada pytanie czy rozumiał treść i czy żąda uzasadnienia i to jest udokumentowane w postanowieniu.

Świadek A. B. wskazał, że nie pamięta sytuacji, żeby wskazał oskarżonemu jakiś wymiar kary za określone zeznania. Wskazał, że nie jest prokuratorem i nie leży to w jego kompetencjach. Nic nie wie, aby były jakieś włamania, do których by dopasowywali oskarżonego. Ponadto świadek ten wskazał, że nie spotkał się i nie rozmawiał z oskarżonym na ulicy.

Zaznaczyć należy, iż świadkowie ci byli przesłuchiwanymi na rozprawie po raz pierwszy i nie pamiętali już szczegółowo przebiegu czynności z udziałem oskarżonego, jednak biorąc pod uwagę znaczny upływ czasu, jaki minął od daty zdarzenia do dnia przesłuchania należy przyjąć, iż zeznania te są logiczne i zgodne ze wskazaniami doświadczenia życiowego. Zeznania funkcjonariuszy Policji nie potwierdziły zarzutów stawianym im przez oskarżonego, jakoby podczas czynności z jego udziałem dopuszczono się nieprawidłowości i umyślnie wprowadzono go w błąd. W ocenie Sądu brak jest powodów, aby podważyć wiarygodność zeznań wskazanych świadków.

Żaden z policjantów nie pozostaje z oskarżonym w konflikcie, a tym samym żaden z nich nie miał powodu, aby fałszywie zeznawać, przy czym należy pamiętać, iż złożenie fałszywych zeznań przez policjanta, który jest funkcjonariuszem publicznym wiąże się dla niego z konsekwencjami nie tylko w postaci odpowiedzialności karnej, ale również z utratą pracy. Trudno jest Sądowi uwierzyć, aby policjanci zeznawali nieprawdę na niekorzyść A. K. (1) ryzykując przy tym wydaleniem z Policji, nie mając do tego żadnego konkretnego powodu, za taki w szczególności nie można uznać nawet chęci poprawy statystyk.

Odnośnie wyjaśnień oskarżonego A. K. (1) wskazać należy, iż Sąd dał wiarę wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego jedynie w części tj. w zakresie w jakim przyznał się on do popełnienia zarzucanych mu czynów, zatem wyjaśnieniom złożonym w postępowaniu przygotowawczym. Wyjaśnienia te były jasne i logiczne, szczegółowe. Wiarygodność tych wyjaśnień potwierdzają również okoliczności, że wszystkie te czyny były popełnione w podobny sposób, w bliskich odstępach czasu i jednocześnie oskarżony został zatrzymany „na gorącym uczynku” popełnienia jednego z włamań. Jak wynika z tych wyjaśnień oskarżony składając je już dokładnie nie pamiętał szczegółów włamań, jak i tego co zrobił z ukradzionymi rzeczami, jednak zdaniem Sądu nie osłabia to wiarygodności tych wyjaśnień, bowiem jak wskazał sam oskarżony był on wtedy pod wpływem alkoholu, zatem mógł mieć zaburzoną zdolność koncentracji i umiejętność zapamiętywania konkretnych zdarzeń. W konsekwencji – co wynika z treści protokołów przesłuchania na Policji (k. 165-166 i k.175) - podczas przesłuchania były zadawane oskarżonemu pytania dotyczące konkretnych zgłoszonych kradzieży i oskarżony miał się do nich ustosunkować, czy dopuścił się tych czynów czy nie. Oskarżony przyznał się wtedy do wszystkich zarzucanych mu czynów i wyraził zgodę na dobrowolne poddanie się karze 1 roku i 10 miesięcy pozbawiania wolności. Co więcej podczas kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (k. 232) oskarżony ponownie przyznał się do wszystkich zarzutów i podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia, jak również ponownie złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze (tym razem 3 lat pozbawienia wolności). Zatem w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego były spójne i konsekwentne, co również przemawia za wiarygodnością tych wyjaśnień.

Z uwagi na powyższe, Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na rozprawie. W ocenie Sądu nie polegają one na prawdzie, a zmierzają jedynie do uniknięcia odpowiedzialności karnej za zarzucane oskarżonemu przestępstwa. Oskarżony nie przedstawił żadnego logicznego powodu, dla którego Sąd miałby uznać, że właśnie te wyjaśnienia z rozprawy, a nie wcześniejsze, są wiarygodne. Powodem takim nie może być zdaniem Sądu proponowany wyższy wymiar kary, niż wcześniej uzgodniony z oskarżonym, gdyż prokurator nie dołączył do aktu oskarżenia wniosku o dobrowolne poddanie się karze. A więc wnioski podpisane przez oskarżonego pomimo, że są w aktach, nie mają żadnych skutków prawnych, gdyż nie zostały dołączone do aktu oskarżenia. Zatem zmiana propozycji co do kary z 1 roku i 10 miesięcy (nie 1 roku i 3 m-cy jak twierdzi oskarżony) pozbawienia wolności na 3 lata pozbawienia wolności nie miała żadnego wpływu na sytuację oskarżonego.

Poza tym i przede wszystkim - jeśli oskarżony nie popełnił zarzucanych mu czynów (poza pierwszym) - nie powinien się przyznawać do ich popełnienia. Zdaniem Sądu oskarżony przyznał się do tych czynów, gdyż je popełnił, tylko liczył na niski wymiar kary, jednak zapewne po ustaleniu danych o poprzednich skazaniach, wniosek co do kary został podwyższony, a to spowodowało, że oskarżony odwołał swoje wyjaśnienia.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż wyjaśnienia oskarżonego zostały złożone dobrowolnie i z pełną świadomością konsekwencji. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie, w którym podał on, iż był on zmuszony do złożenia określonych wyjaśnień, czy wprowadzony w błąd przez funkcjonariuszy Policji, bowiem stoi to w sprzeczności z treścią zeznań złożonych przez tych funkcjonariuszy Policji, jak również z treścią protokołów z przesłuchania podejrzanego znajdujących się w aktach sprawy.

Sąd za wiarygodny materiał dowody uznał protokoły oględzin miejsc, w których dokonano włamań, protokołów zatrzymania i przeszukania osoby, dokumentację fotograficzną, jak również odpisy wyroków i dane o karalności. Dokumenty te zostały sporządzone w przepisanej formie przez uprawnione do tego osoby. Nadto prawdziwość i autentyczność wyżej wskazanych dowodów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, nie wzbudziły one również wątpliwości Sądu. Wobec powyższego należało przyjąć, iż stanowią one pełnowartościowy materiał dowodowy.

Sąd dał wiarę również opinii sądowo- psychiatrycznej, gdyż zawiera ona jasne i logiczne wnioski sformułowane po przeprowadzeniu stosownych badań. Ponadto w opinii tej zawarto odpowiedź na postawione biegłym pytanie. Zdaniem Sądu opinia jest pełna i obiektywna a tok rozumowania biegłych logiczny i zrozumiały dla Sądu. Brak jest jakichkolwiek podstaw do odmówienia jej waloru wiarygodności.

Podobnie sąd ocenił opinię sądowo-lekarską sporządzoną w celu ustalenia stanu zdrowia oskarżonego i jego zdolności do udziału w rozprawie. Sąd uznał ją również za w pełni wiarygodną.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na jednoznaczne uznanie, iż oskarżony A. K. (1) dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów z modyfikacjami opisanymi w sentencji wyroku.

Zdaniem Sądu nie budzi wątpliwości możliwość przypisania oskarżonemu winy. W toku postępowania pojawiły się co prawda wątpliwości odnośnie stanu zdrowia psychicznego oskarżonego i jego poczytalności, jednakże w pisemnej opinii biegli stwierdzili, że A. K. (1) nie jest osobą chorą psychicznie ani upośledzoną umysłowo. W inkryminowanym czasie oskarżony nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia swoich czynów i pokierowania nimi. Oskarżony A. K. (1) jest osobą dorosłą i w pełni sprawną umysłowo. Ponadto zarzucane oskarżonemu występki mają na tyle powszechny charakter, że bez wątplenia zdawał on sobie sprawę, iż zachowanie, którego się dopuścił, ma charakter przestępstwa. Nadto oskarżony był wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu, wobec czego zdawał sobie sprawę z przestępczego charakteru swojego zachowania.

W ocenie Sądu oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W świetle ujawnionych w sprawie dowodów, w ocenie Sądu oskarżony zarówno chciał dokonać zaboru skradzionych rzeczy, jak i swoim zamiarem obejmował również środek do tego prowadzący polegający na pokonaniu przeszkody zabezpieczającej dostęp do przedmiotowego mienia.

O kradzieży z włamaniem należy mówić wtedy, gdy sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zabezpieczeniem chroniącym dostęp do mienia (zob. m. in. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 1980 r., sygn. akt VII KZP 48/97, OSNKW 1980/4/65; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 03 lutego 1999 r., sygn. akt V KKN 566/98, Prok. i Pr. 1999/7-8/7).

Pomieszczenie należy traktować jako zamknięte zarówno wówczas, gdy stanowi ono zamkniętą konstrukcję, jak i gdy jest zaopatrzone w specjalne przeszkody utrudniające dostęp do jego wnętrza, takie jak np. bramy, zamki, plomby, kłódki. Rodzaj zabezpieczenia, jego skuteczność i łatwość jego pokonania nie ma jednak znaczenia dla stwierdzenia włamania, jeżeli tylko z charakteru zabezpieczenia wynika zamiar użytkownika niedopuszczenia do niego niepowołanych osób (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 sierpnia 1986 r., sygn. akt I KR 212/85, OSNKW 1986/11-12/97).

W przedmiotowej sprawie oskarżony A. K. (1) dostawał się do pomieszczeń piwnicznych po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń (zamka lub kłódki) od drzwi altan, bądź po wybyciu szyby okna. Sąd podziela stanowisko, iż przy ocenie, czy można mówić o kradzieży z włamaniem, należy uwzględnić, czy sforsowana przeszkoda wyraźnie wskazywała, że wstęp do pomieszczenia bez zezwolenia jego dysponenta jest wzbroniony, zaś charakter i skuteczność przeszkody jest rzeczą obojętną (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 03 grudnia 1966 r., sygn. akt IV KZP 42/66, OSPiKA 1968/35, w której uzasadnieniu wskazano, iż taką przeszkodą może być np. szyba okienna).

W przypadku czynów przypisanych oskarżonemu altany były zabezpieczone (zamknięte) i sam oskarżony w swoich wyjaśnieniach, w zakresie uznanym za wiarygodny, wskazywał, że aby dostać się do wnętrza altan musiał pokonać te zabezpieczenia.

Dwa z czynów popełnionych przez oskarżonego stanowiło usiłowanie kradzieży z włamaniem (I i IX). W jednym przypadku oskarżony czynu nie dokonał, z uwagi na niemożność przełamania zabezpieczeń w postaci drzwi wejściowych altany, zaś w drugim przypadku, ze względu na zatrzymanie go przez funkcjonariuszy Policji.

Sąd przychylił się do wskazanej przez Prokuratora kwalifikacji prawnej zarzucanych oskarżonemu czynów, z wyjątkiem czynu I i II, z których opisu i kwalifikacji prawnej Sąd wyeliminował działanie w warunkach recydywy wielokrotnej. Czyny te zostały bowiem popełnione już po upływie 5 lat po odbyciu w okresie od 16.01.2007r. do dnia 30.01.2008 r. części kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie II K 125/07 z dnia 06.06.2007 r. m.in. za czyn z art. 279§ 1 kk w zw. z art. 64§ 2 kk, za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku w sprawie III K 868/04. Co do czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia Sąd dodał ponadto zgodnie z brzmieniem przepisu art. 12 kk, jak również stanem faktycznym, że oskarżony działał w krótkich odstępach czasu.

Czyny te Sąd zakwalifikował z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk (czyn z pkt I a/o) i z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk (czyn z pkt II a/o) i uznając, iż oskarżony działał w warunkach ciągu wskazanych przestępstw, przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk i art. 14 § 1 kk na mocy art. 279 § 1 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Co do czynów opisanych w punktach III – X aktu oskarżenia Sąd zmienił opis czynów w zakresie recydywy i ustalił, iż oskarżony dopuścił się ich przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 16.01.2007r. do dnia 30.01.2008 r. części kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie II K 125/07 z dnia 06.06.2007 r. m.in. za czyn z art. 279§ 1 kk w zw. z art. 64§ 2 kk, za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku w sprawie III K 868/04.

Ponadto co do czynu opisanego w punkcie V aktu oskarżenia Sąd dodał ponadto, że oskarżony działał w krótkich odstępach czasu oraz, iż czyn został popełniony na szkodę (...) S.A. oraz na terenie ROD (...), co jest zgodne z uznanymi za wiarygodne dowodami tj. protokołem oględzin i zeznaniami pokrzywdzonego.

Dodatkowo Sąd ustalił, iż czyn wskazany w punkcie VII aktu oskarżenia został popełniony na szkodę U. Ś., zaś czyny opisane w punktach IX i X aktu oskarżenia zostały popełnione na szkodę E. i C. S. (1) (małżeństwa).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zakwalifikował czyny z punktów III, IV, VI, VII, VIII i X aktu oskarżenia z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, czyn z punktu V aktu oskarżenia zakwalifikował z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, zaś czyn z punktu IX aktu oskarżenia z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk.

Ponadto Sąd uznając, iż oskarżony działał w warunkach ciągu wskazanych przestępstw, przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk, art. 62 § 2 kk i art. 14 § 1 kk na mocy art. 279 § 1 kk skazał go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Na mocy art. 91 § 2 kk w zw. z art. 85 kk i art. 86 § 1 kk Sąd połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach I i II wyroku i orzekł karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu wymierzone kary jednostkowe nie przekraczają stopnia winy oskarżonego, uwzględniają stopień społecznej szkodliwości czynów oraz spełnią cele wychowawcze i zapobiegawcze, jak również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ustalając wysokość kar jednostkowych Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości każdego z popełnionych przez A. K. (1) czynów. Oskarżony naruszył mienie stanowiące cudzą własność, które stanowi jedno z podstawowych dóbr chronionych prawem i to naruszył wielokrotnie, na szkodę różnych osób. Okolicznością obciążającą jest również uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego, również za przestępstwa przeciwko mieniu. Ponadto okoliczność obciążającą stanowi również liczba dokonanych włamań w okresie nie dłuższym niż pięć miesięcy. Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował jedynie częściowe przyznanie się oskarżonego do winy.

Wskazać przy tym należy, iż popełnione przez oskarżonego przestępstwa zagrożone są karą od roku do 10 lat pozbawienia wolności. W konsekwencji z pewnością wymierzonych kar jednostkowych nie można uznać za nadmiernie surowe i niewspółmierne do charakteru popełnionych przez oskarżonego czynów, tym bardziej biorąc pod uwagę uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego oraz ilość popełnionych przez niego przestępstw będących przedmiotem niniejszej sprawy.

W ocenie Sądu orzeczone wobec A. K. (1) kary bezwzględnego pozbawienia wolności we wskazanej wysokości są wystarczające, aby wywrzeć na nim prawidłowy wpływ zapobiegawczy i wychowawczy, skłonią go do przestrzegania porządku prawnego, a ich dolegliwość nie wykracza poza rzeczywistą potrzebę.

Orzekając karę łączną Sąd zastosował zasadę częściowej absorpcji, mając na uwadze związek przedmiotowy i bliską zbieżność czasową. Wszystkie czyny, których dopuścił się oskarżony zostały popełnione na terenie (...), poza tym zostały one popełnione w bliskich odstępach czasu i w podobny sposób.

Ponadto Sąd orzekła na mocy obowiązujących przepisów o zaliczeniu zatrzymania na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności oraz o przypadku zabezpieczonych w sprawie dowodów rzeczowych.

Sąd ponadto zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. W. z Kancelarii Adwokackiej w G. koszty obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu, a ponadto zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia pozostałych kosztów procesu, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa, albowiem zdaniem Sądu ze względu na długi czas przebywania w izolacji nie będzie on w stanie ich zapłacić.